

Sandheden, og til at denne saaledes kan komme frem. Forsaavidt den meget ærede Ordfører har sagt, at dette Ændringsforslag vil give Anledning til Repetition og Gjentagelse, da er dette nu vistnok sandt, men den hele Forskjel mellem Majoriteten og Minoriteten, hvis jeg opfatter det rigtigt, er dog kun lidet betydelig; thi efter Majoritetens Forslag maa der ved den endelige Behandling, hvis ingen Ændringsforslag ere stillet, rigtig nok slet ikke tales, men er der stillet et eneste Ændringsforslag, maa der tales. Nu har det ærede Medlem, som sidst talte, godtgjort, at man behøvede blot, forat sikke sig denne Talefrihed ved 3die Behandling, at stille, saaledes som man i Ständer-Praxis ikke sjældent brugte, et Forslag om, at hele Udfastet skal forkastes. Men jeg troer, at en saadan Omvei ikke er hensigtsmæssig, og derfor vil jeg for mit Vedkommende anbefale den ærede Minoritets Indstilling til at blive taget til Følge. — Slutelig maa jeg henvende en Opfordring til den høitærede Formand. Det forekommer mig nemlig, at dette Minoritetens Forslag indeholder noget mere end det Forslag, som er stillet af de 4 andre Medlemmer af Udvalget; jeg vilde derfor for mit Vedkommende ønske, at der kunde blive givet Æhngelighed til at stemme over dette først; thi det er naturligt, at kan jeg ikke faae det Større, vil jeg stemme for det Mindre, som indeholdes i det Forslag, der er stillet af de andre 4 Medlemmer. Jeg veed ikke, om jeg er traadt Regulativet for nær ved at gjøre denne Henstilling til den ærede Formand, som jo er berettiget til at afgjøre den Orden, hvori Afstemningen skal finde Sted.

Formanden: Under dette Møde bliver der ikke Spørgsmaal om nogen Afstemning, først ved den 2den Behandling; Smidlerid skal jeg tage under Overveielse, hvorvidt dette maatte være rigtigt; det er jo ogsaa muligt, at der vil blive stillet andre Ændringsforslag til Sagen.

Ryholm: Det er mig aldeles tilstræffelig.

Stampe: Det Ændringsforslag, som er stillet af Majoriteten, bruger Udtrykket „i Almindelighed“; dette Udtryk forekommer mig meget passende og hensigtsmæssigt, da man derved er udelukket fra at kunne indlade sig

paa Discussion af Lovforslagets enkelte Paragrapher, som allerede ere forhandlede ved 2den Behandling. Det Ændringsforslag, som er stillet af Minoriteten, bruger ikke dette Udtryk „i Almindelighed“. Jeg maa da antage, det er Minoritetens Mening, at man ved 3die Behandling ogsaa kan indlade sig paa en vidtloftig og gennemgribende Behandling af alle Lovforslagets Paragrapher, for deraf at udlede, at Lovforslaget i det Hele bør forkastes. Isald dette er Tilfældet, forekommer det mig, at den 3die Behandling vil falde aldeles sammen med den 2den Behandling. Jeg kan derfor af disse Grunde ikke stemme for det af den ærede Minoritet gjorte Ændringsforslag.

Schytte: Den Frihed i Discussionen, som den ærede Minoritet vil sikke Æhngelighed, har vistnok endeel for sig, og dersom der ikke laae nogen Erfaring bag os, vil jeg tilstaae, at jeg ikke vilde driste mig til at stemme derimod; men jeg troer, at der er overveieende Grunde til ikke at stemme derfor. Saa ungt som vort parlamentariske Liv end kan være, troer jeg dog, vi alle maa erkjende, at vi i Almindelighed ere langt fra at tale for lidet, saa at Discussionerne blive affumpede og skulde vi lytte til den, som jeg tør antage, temmelig upartiske Mening, som lyder udenfor, troer jeg heller ikke, at man bebrejder os, vi ikke omstændelig nok behandle Sagerne, eller at der fra Discussionens Side skulde mangle paa Udførlighed. Jeg troer virkelig, vi kunne staae Fare for, dersom Minoritetens Forslag gik igjennem, at Sagerne omtrent kunne blive behandlede paany. Man har vistnok ofte paa Rigsdagen erfaret, hvor let og ofte undskyldeligt man kan komme til at gaae udenfor Grændsen af en Sag, hvor svævende Discussionen kan blive; man kunde saaledes let staae Fare for at spinde Traaden paa ny, og den Ende kunde dog blive for lang. Der maa være en Ende paa Alt; og naar det Forslag, der foreligger, 2 Gange har været forhandlet i Æhngelighed, og vel at mærke, ikke indtil 3die Behandling er underkastet nogensomhelst Forandring i noget Ændringsforslag, forekommer det mig virkelig, at de Betæneligheder, der i flere Henseender ere reiste, maae tabe sig, idet der vistnok maa være givet enhver samvittig,